

Llacuna dels Alocs

Sant Cugat del Vallès

Ubicació

Comarca: Vallès Occidental
Lloc/Adreça: Carrer Torrent dels Alocs, a tocar del terme municipal de Rubí.
Emplaçament Mira-sol

Coordenades:

Latitud: 41.477734085251
Longitud: 2.0406031889564
UTM Est (X): 419898
UTM Nord (Y): 4592236

Classificació

Número de fitxa 08205 - 946
Àmbit: Patrimoni natural
Tipologia Zona d'interès
Estil / època: Contemporani
Segle XX
Any Dècada 1970
Estat de conservació Bo
Protecció Inexistent
Tipus de protecció: Inexistent
Número inventari Inventari de zones humides de Catalunya: 08004001
Generalitat i altres inventaris
Accés Fàcil
Ús actual: Social
Titularitat Pública
Titular: Ajuntament de Sant Cugat del Vallès

Fitxes associades:

[Roure gros de l'estany dels Alocs](#)

[Roure de l'estany dels Alocs](#)

[Oms de l'estany dels Alocs](#)

[Àlbers de l'estany dels Alocs](#)

Autoria de la fitxa

Daniel Sancho París (Stoa, propostes culturals i turístiques SL)

Data de registre de la fitxa:

ds., 19/10/2024 - 09:59

Autoria de la darrera revisió:

Oficina de Patrimoni Cultural

Data de la darrera revisió: dl., 24/02/2025 - 15:41

Descripció

La llacuna o estany dels Alous és un punt d'aigua estable dins del terme municipal de Sant Cugat del Vallès, entre l'autopista AP-7 i el terme municipal de Rubí. L'estany i el seu entorn ocupen 10,81 hectàrees. En aquest indret hi havia una argilera on, durant els treballs habituals de la dècada de 1970, es va detectar una veta d'aigua, que va donar lloc a una surgència a l'extrem nord-oest de l'estany. Quan s'abandonà l'activitat extractiva, es va naturalitzar com a zona humida.

Amb relació a la fauna, abunden els mamífers com els conills, les mosteles, les fagines i els teixons; ocells com les valones, les xivtones, els xoriguers, les polles d'aigua, els mussols banyuts i els mussols comuns; peixos com les truites americanes, les carpes i les perques; amfibis com la granota verda, el tòtil i el gripau; i rèptils com la serp. De flora, cal mencionar el canyissar, que voreja l'estany, també hi ha bogar i arbres com àlbers, roures i oms.

Història

L'estany o llacuna dels Alous es va formar per la surgència d'aigua en una antiga argilera, abandonada a la dècada de 1970. Un cop en desús, l'espai va ser utilitzat per a l'abocament de runes i la creació d'horts marginals.

L'any 1995, el grup ecologista Alternativa Artística Pinzell Verd va elaborar amb la col·laboració del departament de Medi Ambient de la Generalitat de Catalunya un projecte d'actuacions, per tal de revertir la degradació de l'espai, ordenant els usos socials i millorant els sistemes naturals existents.

El 2001 la Generalitat de Catalunya va inscriure l'estany dels Alous en l'inventari de zones humides.

L'agost de 2006, l'Ajuntament de Sant Cugat va realitzar un estudi per valorar la fauna de l'indret.

L'any 2024 es va fer més accessible amb la millora i senyalització del camí que l'envolta gràcies als pressupostos participatius. Se n'ha millorat l'entorn i s'han col·locat cartells interpretatius de la flora i la fauna.

Bibliografia

CASTELLVÍ COLOMÉ, Josep; ROCA SOBREGRAU, Jordi; TORRIJOS MARTÍ, Jordi (2015). *Arbres singulars de Sant Cugat del Vallès. 155 indrets per descobrir*. Ajuntament de Sant Cugat del Vallès.

Enllaços d'interès:

Millorat l'accés i l'entorn de la llacuna dels Alous per potenciar l'ús de l'es...

Inventari de zones humídes de Catalunya (Consulta: 18-10-2024)

